

grundlag, at det skal være en europæisk ordning, og at det skal bero på aftaler/konventioner, som man skriver i sine bemærkninger. Vil det sige, at de vel op imod fyrretyve lande, som er medlemmer af Europarådet, alle skal være velkomne i denne ordning, og at de alle sammen på et mellemstatsligt grundlag skal kunne etablere denne ordning?

Jeg tror, at det vil ende i kaos, og jeg forstår godt, SF foreslår, at regeringen skal opfordre EU til at tage et initiativ på området, men dér tror jeg, at SF har overset Amsterdamtraktatens bestemmelser om, at flygtninge- og asylspørgsmålene flyttes fra det mellemstatslige over i det overstatslige samarbejde, og at man inden for en femårsfrist, som i øvrigt er gået i gang, skal vedtage fælles regler på dette område.

Som det også fremgår af bemærkningerne fra SF's side, er man jo klar over, at EU er på vej med et direktivforslag om en europæisk flygtningefond. Det stemmer udmærket overens med Danmarks politik på området, herunder det indhold i direktivet, vi foreløbig har set, og vi vil selvfølgelig fra dansk side arbejde videre på, at det bliver et rimelig godt forslag, der kommer frem.

Danmark kan arbejde med i forslaget udformning, men som bekendt har Danmark sit forbehold på det retlige område, og det skal vi selvfølgelig respektere, hvorfor Danmark ikke kan deltage i beslutningen om dette direktiv, når det kommer frem. Vi kan så efterfølgende, hvis man bliver enig om det, hvad jeg tror man vil blive i dette Folketing, søge tilslutning for Danmarks vedkommende på et mellemstatsligt grundlag.

Så alt i alt må jeg sige, at intentionerne bag det her om en aktiv europæisk flygtningepolitik deler vi for så vidt, men om metoden og fremgangsmåden er vi aldeles uenige. Vi tror ikke, at det kan lade sig praktisere overhovedet, som SF foreslår. Efter vores opfattelse sætter SF sig mellem to stole. Man må her foretage et valg: Enten kører man i EU-systemet med det overstatslige samarbejde, der kommer ud af det, og så kan vi tilslutte os efterfølgende, eller også må SF satse på en sandsynligvis efter min opfattelse umulighed, nemlig et mellemstatsligt samarbejde på disse områder.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg må jo sige, at jeg jo ikke var helt overrasket over hverken ministerens kommentar eller

Socialdemokratiets kommentar her, hvor man hæfter sig meget ved, at EU faktisk er i gang. Det har vi bemærket. Men vi synes faktisk, at det, EU laver nu, jo er et forslag, hvor man i første omgang lukker sig om sig selv og laver forslaget primært for sig selv, hvor det, der er vores udgangspunkt, har været, at Europa faktisk er større end EU. Dels er der en række ansøgerlande, dels er der også en række andre lande, som det vil være relevant at trække med ind i en sådan aftale, og dér vil en mellemstatslig aftale klart være at foretrække.

Hvis de eksisterende lande i EU, der kan lave den her aftale gennem et direktiv via søjle 1, ønsker det, må de jo så kunne finde ud af, men grundlæggende har det været vores ønske at sige, at der faktisk er brug for, at mange flere også er med, i forhold til det mere snævre, som EU er i gang med.

Og så vil jeg sige om det med, at vi ikke kan være med, at det retlige forbehold har den helt bestemte karakter, at vi kan afgøre, om vi vil være med i en mellemstatslig aftale. Og jeg tror ikke, der er noget i vejen for, at vi kan lave aftaler med EU og på det her område også være med til at diskutere det, der rent faktisk skal ske.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg synes, at SF's ordfører skulle tage i betragtning, i hvor mange år der har været arbejdet først på det mellemstatslige grundlag og efter Amsterdamtraktaten på det overstatslige grundlag med at komme igennem med nogle fælles bestemmelser på dette område her. Det vil sige, at de mange vanskeligheder endnu den dag i dag ikke har resulteret i et direktiv på området. Hvordan kan man så forestille sig, at i princippet op til 40 europæiske lande på mellemstatsligt grundlag skulle kunne forhandle sig til rette om en ordning her? Det anser vi altså for en umulighed.

Med hensyn til håndteringen af det retlige forbehold er vi helt enige. Jeg mener også, jeg sagde, at i det øjeblik de øvrige EU-lande er blevet enige om et direktiv her, så kan vi tage den beslutning at tilslutte os dette på et mellemstatsligt grundlag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning til hr. Per Kaalund. (*Indsigelse fra Eva Kjer Hansen*).